

**แบบรายงานสรุปผลการเข้ารับการพัฒนาความรู้
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการ สังกัด สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๘**

เรียน ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินพิษณุโลก

ด้วยข้าพเจ้า นายสุรเดช ใจแปง ตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเกษตรปฏิบัติงาน สังกัด สถานีพัฒนาที่ดินพิษณุโลก สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๘ กรมพัฒนาที่ดิน ได้เข้ารับการพัฒนาความรู้ หลักสูตร “ความรู้พื้นฐานด้านแผนที่เพื่อการพัฒนาที่ดิน” รุ่นที่ ๐๒/๒๕๖๖ ระหว่างวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ เป็นเวลารวมทั้งสิ้น ๑ วัน อบรมออนไลน์ผ่านระบบ LDD e -Training ของกรมพัฒนาที่ดิน ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวจัดโดย ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมพัฒนาที่ดิน

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้เข้ารับพัฒนาความรู้ หลักสูตรดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานสรุปผลการพัฒนาความรู้ เพื่อโปรดพิจารณา ดังนี้

๑. การพัฒนาความรู้ ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อ

เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานด้านแผนที่และการใช้ประโยชน์จากแผนที่และข้อมูลทางแผนที่เพื่อการพัฒนาที่ดิน

๒. เนื้อหาและหัวข้อวิชาของการพัฒนาความรู้ มีดังนี้

๒.๑ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแผนที่

แผนที่ คือ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงลักษณะของงพื้นผิวโลกและสิ่งที่ปรากฏอยู่บนผิวโลก ทั้งที่เกิดเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นทั้งหมดหรือบางส่วน โดยแสดงไว้บนแผ่นวัสดุที่เลือกสรรแล้วด้วยการย่อให้มีขนาดเล็กลงตามอัตราส่วนที่พึงประสงค์ ให้สามารถคงรูปลักษณะที่คล้ายของจริงไว้ หรือใช้สัญลักษณ์ทดแทน

ข้อมูลทางแผนที่เป็นข้อมูลที่ใช้สำหรับจัดทำหรือผลิตแผนที่ เช่น ข้อมูลเขตการปกครองที่ตั้งหมู่บ้าน เส้นทางคมนาคม เส้นทางน้ำ แหล่งน้ำ ความลาดชันของพื้นที่ ทิศทางการไหลของน้ำ ฯลฯ และเป็นข้อมูลที่จัดเก็บหรือบันทึกในรูปแบบเอกสารแผ่นพิมพ์ หรือข้อมูลเชิงเลข แสดงคุณลักษณะของข้อมูลเชิงพื้นที่ที่สามารถบ่งบอกถึงตำแหน่ง ที่ตั้ง ขนาด รูปร่าง ระดับความสูง

๒.๑.๑ ประเภทของแผนที่

๒.๑.๑.๑ แผนที่แบ่งตามมาตราส่วน

- แผนที่มาตราส่วนเล็ก คือ แผนที่มาตราส่วนเล็กกว่า ๑ : ๑,๐๐๐,๐๐๐ ได้แก่ แผนที่โลก แผนที่ภาคพื้นทวีป แผนที่แสดงอาณาเขตประเทศ แผนที่เส้นทางคมนาคม แผนที่เส้นทางเดินเรือ

เส้นทางเดินอากาศ
๑ : ๑,๐๐๐,๐๐๐

- แผนที่มาตราส่วนใหญ่ คือ แผนที่มาตราส่วนใหญ่กว่า ๑ : ๒๕๐,๐๐๐

๒.๑.๑.๒ แผนที่แบ่งตามการใช้งาน ได้แก่ แผนที่ฐาน , แผนที่เฉพาะเรื่อง

๒.๑.๑.๓ แผนที่แบ่งตามรายละเอียด ได้แก่ แผนที่ลายเส้น , แผนที่ภาพถ่าย , แผนที่

แบบผสม

๒.๑.๒ องค์ประกอบของแผนที่

๒.๑.๒.๑ ภายในระวางแผนที่

- แสดงลักษณะของพื้นผิวโลกหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น ภายในเส้นขอบระวางแผนที่ เช่น ข้อมูลภาพที่บันทึกจาก Sensor , สัญลักษณ์แผนที่ , ชื่อภูมิศาสตร์หรือนามศัพท์

- แสดงพิกัดแผนที่ เส้นกริด / จุดตัดของเส้นกริด
- ค่าความสูงของพื้นที่ (ตัวเลข ลายเส้น เฉดสี)

๒.๑.๒.๒ ภายนอกระวางแผนที่

แสดงรายละเอียด หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่แสดงไว้ภายนอกเส้นขอบระวางแผนที่ทั้ง ๔ ด้าน แสดงรายละเอียด และคำอธิบายต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ใช้แผนที่ที่รับรู้และเข้าใจ สามารถใช้แผนที่เข้าใจอย่างถูกต้อง ภายนอกเส้นขอบระวางแผนที่ทั้ง ๔ ด้านจะแสดงรายละเอียด คือ ชื่อชุดแผนที่ , ชื่อแผ่นระวาง , หมายเลขการจัดพิมพ์ , หมายเลขระวาง , หมายเลขประจำชุด , สารบัญระวางติดต่อกัน , สารบัญแนวแบ่งเขตการปกครอง , มาตรฐาน , คำอธิบายสัญลักษณ์แผนที่ มี ๓ สัญลักษณ์ ดังนี้ ๑. สัญลักษณ์แสดงลักษณะทางกายภาพ ๒. สัญลักษณ์แสดงลักษณะทางวัฒนธรรม และ ๓. สัญลักษณ์แสดงลักษณะข้อมูลพิเศษ , ระบบพิกัดและพื้นหลักฐานแผนที่ , คำแนะนำการอ่านพิกัด , คำแนะนำการใช้ทิศเหนือ , คำแนะนำเกี่ยวกับความลาดชันและระดับความสูงของพื้นที่

๒.๑.๒.๓ ขอบระวางแผนที่

๒.๑.๓ ระบบพิกัดและพื้นหลักฐานทางแผนที่

เป็นระบบอ้างอิงในการกำหนดตำแหน่ง หรือบอกตำแหน่งบนพื้นโลกจากแผนที่ มีลักษณะเป็นตารางโครงข่าย ที่เกิดจากการตัดกันของเส้นตรงสองจุด ที่ถูกกำหนดไว้ทางตัวในแนวเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก ของจุดศูนย์กำเนิด ที่กำหนดขึ้น

ตำแหน่งต่าง ๆ จะถูกเรียกอ้างอิงเป็นตัวเลขในแนวตั้ง และแนวนอนตามหน่วยวัดระยะ สำหรับระบบพิกัดที่ใช้อ้างอิงที่นิยมใช้กับแผนที่ของประเทศไทยในปัจจุบัน ๒ ระบบ คือ ๑. ระบบพิกัด ภูมิศาสตร์ ๒. ระบบพิกัดกริด UTM

๒.๑.๓.๑ ระบบพิกัดภูมิศาสตร์

ค่าพิกัดเป็นขนาดมุมมีหน่วยเป็น องศา ลิปดา ฟลิปดา มีความต่อเนื่องจากจุดศูนย์กำเนิด ที่เป็นจุดตัดของเส้นศูนย์สูตรกับเส้นเมริเดียนหลัก วิธีบอกตำแหน่งเป็นค่าระยะเชิงมุมของละติจูด และลองจิจูด หรือระบบพิกัดทางยี่ห้อเดซี

๒.๑.๓.๒ ระบบพิกัดกริด

ใช้ตารางกริดในการกำหนดตำแหน่งและใช้อ้างอิงในการบอกตำแหน่ง นิยมใช้กับแผนที่ ในกิจการทหารเป็นระบบกริดที่ใช้เส้นโครงแผนที่แบบ Universal Transverse Mercator Projection มาใช้ ระบบพิกัดกริดเป็นวิธีบอกตำแหน่ง เป็นค่าระยะทางไปทางตะวันออก (E) และไปทางเหนือ (N) จากจุดศูนย์กำเนิด

๒.๑.๓.๓ พื้นหลักฐานทางแผนที่ที่ใช้ในประเทศไทย

๒.๑.๓.๓.๑ พื้นหลักฐานทางราบ

- พื้นหลักฐานอินเดีย พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นพื้นฐานท้องถิ่นสำหรับประเทศไทยที่จัดทำโดยการสำรวจรังวัดภาคพื้นดินด้วยวิธีโครงข่ายสามเหลี่ยมและงานวงรอบ พื้นหลักฐานอ้างอิงทางราบแผนที่ ภูมิประเทศ มาตรฐาน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ชุด L๗๐๑๗

- พื้นหลักฐานสากล เป็นพื้นหลักฐานจากการรังวัดด้วยดาวเทียม GPS โดยพื้นผิวของรูปทรงรีนี้ จะซ้อนทับได้ใกล้เคียงกับพื้นผิวของสัณฐานที่แท้จริงของโลกได้ทั่วทั้งพื้นผิวโลก พื้นหลักฐานอ้างอิงทางราบแผนที่ ภูมิประเทศ มาตรฐาน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ชุด L๗๐๑๘

๒.๑.๓.๓.๒ พื้นหลักฐานทางดิ่ง

พื้นหลักฐานทางดิ่ง เป็นพื้นหลักฐานที่ใช้อ้างอิงระดับความสูง ประเทศไทยใช้ระดับทะเลปานกลางที่เกาะหลัก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นพื้นหลักฐานอ้างอิงระดับความสูงของพื้นผิวโลกสำหรับประเทศไทย

พื้นหลักฐานทางดิ่งใช้กำหนดให้ MSL มีค่าระดับความสูง ๐.๐๐๐ เมตร จากนั้นทำการถ่ายโยงค่าระดับมายังหมุด BM-A ค่าระดับความสูง ๑.๔๔๗๗ เมตร

๒.๑.๔ มาตรฐานส่วนแผนที่

มาตรฐานส่วนแผนที่ คือ อัตราส่วนระหว่างระยะบนแผนที่กับระยะทางในภูมิประเทศ

$$\text{มาตรฐานส่วน} = \frac{\text{ระยะบนแผนที่}}{\text{ระยะทางราบภูมิประเทศ}}$$

๒.๑.๔.๑ ชนิดของมาตรฐานส่วน

- มาตรฐานเศษส่วน หรือ มาตรฐานตัวเลข เป็นอัตราส่วนเปรียบเทียบระยะทางบนแผนที่กับภูมิประเทศ รูปแบบที่แสดง ได้แก่ ๑ : ๑,๐๐๐ หรือ ๑/๑๐๐๐
- มาตรฐานคำพูด เป็นมาตรฐานที่ระบุค่า ๑ หน่วยของความยาวในแผนที่เท่ากับหน่วยของความยาวในภูมิประเทศ
- มาตรฐานรูปภาพ หรือมาตรฐานบรรทัด เป็นมาตรฐานเส้นตรงซึ่งถูกแบ่งเป็นส่วน ๆ และมีตัวเลขกำกับไว้ เพื่อบอกให้ทราบว่าระยะแต่ละส่วนในแผนที่นั้นแทนระยะในภูมิประเทศเท่าไร

๒.๑.๕ การอ่านค่าพิกัดและค่าระดับความสูง

๒.๑.๕.๑ การอ่านค่าพิกัดและจุดพิกัดบนแผนที่ มาตรฐาน ๑ : ๔,๐๐๐

แผนที่มาตรฐาน ๑ : ๔,๐๐๐ เป็นแผนที่มาตรฐานใหญ่ที่นำมาใช้การปฏิบัติงานโครงการต่าง ๆ ในพื้นที่ดำเนินงานระดับรายแปลง จัดทำขึ้นและใช้งานในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นแผนที่ระบบพิกัด UTM พื้นหลักฐานสากล (WGS ๘๔)

๒.๑.๕.๒ การอ่านค่าระดับความสูงและความลาดชัน

๒.๑.๕.๒.๑ การแสดงค่าความสูงของภูมิประเทศบนแผนที่

- เส้นชั้นความสูง คือ เส้นที่แสดงไว้ในแผนที่ โดยสมมติเป็นเส้นที่ลากผ่านจุดบนพื้นผิวพิภพที่มีค่าระดับความสูงเท่ากัน
- จุดระดับความสูง แสดงค่าความสูงของตำแหน่งหรือบริเวณพื้นที่ที่มีลักษณะเด่นชัด เช่น ยอดเขา สันเขา แอ่ง หลุมยุบ หรือบริเวณที่ราบไม่สามารถแสดงเส้นชั้นความสูงได้

๒.๑.๕.๒.๒ การคำนวณค่าความลาดชันของพื้นที่

- ความลาดชัน คือ อัตราส่วนของค่าความสูงที่เปลี่ยนแปลงต่อระยะทางตามแนวอนระหว่างสองจุดใด ๆ บนเส้นตรง
- ความลาดชันของพื้นที่ คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงค่าระดับหรือค่าความสูงของพื้นผิวภูมิประเทศเทียบกับระยะทางราบของพื้นผิวภูมิประเทศ

๒.๒ แผนที่และข้อมูลทางแผนที่ด้านการพัฒนาที่ดิน

๒.๒.๑ แผนที่และข้อมูลทางแผนที่ของกรมพัฒนาที่ดิน

๒.๒.๑.๑ แผนที่และข้อมูลทางแผนที่ที่เป็นผลผลิตจากโครงการจัดทำแผนที่เพื่อบริหารทรัพยากรธรรมชาติและทรัพย์สินของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีดังต่อไปนี้

๒.๒.๑.๑.๑ ภาพถ่ายออร์โธรีซิซิงเลข มาตรฐาน ๑ : ๔,๐๐๐ และ ๑ : ๒๕,๐๐๐

๒.๒.๑.๑.๒ แบบจำลองระดับสูงเชิงเลข (DEM)

๒.๒.๑.๑.๓ เส้นชั้นความสูงเชิงเลข (CONTOUR)

๒.๒.๑.๑.๔ หมุดหลักฐานภาคพื้นดิน (GROUND CONTROL POINT) ใช้ในการรังวัดขยายจุดบังคับภาพเพื่อการจัดทำภาพถ่ายออร์โธรีโอสี่ให้มีความถูกต้อง ในเกณฑ์ของงานที่ดินรายแปลง และใช้เป็นหมุดหลักฐานทางแผนที่สำหรับงานสำรวจรังวัดภาคพื้นดินของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

๒.๒.๑.๒ แผนที่และข้อมูลทางแผนที่ที่เป็นผลผลิตของกรมพัฒนาที่ดิน มีดังต่อไปนี้

๒.๒.๑.๒.๑ แผนที่แสดงความลาดชันของพื้นที่

๒.๒.๑.๒.๒ ข้อมูลพื้นฐานกลางสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน

๒.๒.๑.๒.๓ แผนที่สามะโนที่ดิน

๒.๒.๑.๒.๔ แผนที่ป่าไม้ถาวรและแผนที่การจำแนกประเภทที่ดิน

ป่าไม้ถาวร คือ พื้นที่ที่มีการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินและคณะกรรมการมีมติ

ให้เก็บรักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวร

๒.๒.๑.๒.๕ แผนที่ดิน

- แผนที่ชุดดิน ๑ : ๒๕,๐๐๐

- แผนที่กลุ่มชุดดิน ๑ : ๒๕,๐๐๐

- แผนที่ความอุดมสมบูรณ์ของดิน

๒.๒.๑.๒.๖ แผนที่สภาพการใช้ที่ดิน

๒.๒.๑.๒.๗ แผนที่แผนการใช้ที่ดินระดับตำบล

๒.๒.๑.๒.๘ แผนที่เสี่ยงภัยทางการเกษตร

- แผนที่พื้นที่ภัยแล้งซ้ำซาก

- แผนที่พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก

- แผนที่การชะล้างพังทลายของดิน

- แผนที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่ม

๒.๒.๒ แผนที่และข้อมูลทางแผนที่ของหน่วยงานภายนอก

๒.๒.๒.๑ แผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ (กรมแผนที่ทหาร)

๒.๒.๒.๒ ข้อมูลขอบเขตการปกครอง (กรมการปกครอง)

๒.๒.๒.๓ ข้อมูลแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ (กรมป่าไม้)

๒.๒.๒.๔ ข้อมูลแนวเขตป่าอนุรักษ์ (กรมอุทยานแห่งชาติ)

๒.๒.๒.๕ ข้อมูลแนวเขตป่าชายเลน (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)

ป่าชายเลนตามมติคณะกรรมการมีมติว่า ป่าชายเลนตามแผนที่จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลนตามมติคณะกรรมการเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ และเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๓

๒.๒.๒.๖ ข้อมูลแนวเขต สปก. (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม)

ที่ดิน ส.ป.ก. คือ เอกสารแสดงการครอบครองที่ดินที่สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ออกให้กับประชาชนเข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน

๒.๒.๒.๗ ข้อมูลที่สาธารณะประโยชน์ (กรมที่ดิน)

ที่ดินสาธารณะประโยชน์ หมายถึง ที่ดินที่ทางราชการได้จัดให้หรือสงวนไว้เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันตามสภาพแห่งพื้นที่นั้น หรือที่ดินที่ประชาชนได้ใช้หรือเคยใช้ประโยชน์ร่วมกันมาก่อนไม่ว่าปัจจุบันจะยังใช้อยู่หรือเลิกใช้แล้วก็ตาม

๒.๒.๒.๘ ข้อมูลที่ราชพัสดุ (กรมธนารักษ์)

ที่ราชพัสดุ หมายถึง สังกหริมทรัพย์ที่เป็นทรัพย์สินของแผ่นดินทุกชนิด และที่ดินสงวนหรือหวงห้ามที่ใช้ในประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ และเพื่อประโยชน์ของราชการกฎหมาย

๒.๒.๒.๙ ข้อมูลนิคมสหกรณ์ (กรมส่งเสริมสหกรณ์)

นิคมสหกรณ์ คือ สหกรณ์จัดตั้งจากเกษตรกรที่ได้รับการจัดสรรที่ดินจากทางราชการรวมตัวกันจัดตั้งขึ้นโดยจดทะเบียนเป็นประเภทสหกรณ์นิคม มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ราษฎรผู้ยากไร้ ซึ่งได้รับการจัดสรรที่ดินให้อยู่ดีกินดี มีฐานะและคุณภาพชีวิตที่ดี โดยดำเนินกิจกรรมร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน ด้วยวิธีสหกรณ์

๒.๒.๒.๑๐ ข้อมูลนิคมสร้างตนเอง (กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ)

นิคมสร้างตนเอง หมายถึง บริเวณที่ดินของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเป็นนิคมสร้างตนเอง เพื่อให้ราษฎรที่ขาดแคลนที่ดินทำกินได้มีที่ตั้งเคหสถานและประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักแหล่งในที่ดินนั้น

๒.๒.๒.๑๑ ข้อมูลเขตชลประทาน (กรมชลประทาน)

เขตชลประทาน หมายถึง เขตพื้นที่ของการพัฒนาทรัพยากรน้ำโดยการจัดสรรน้ำเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านเกษตรกรรม

๒.๒.๒.๑๒ ข้อมูลพื้นฐานลุ่มน้ำ (สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ)

๒.๒.๒.๑๓ แผนที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ คือ ลำดับความสำคัญของพื้นที่ในเขตลุ่มน้ำ ซึ่งในแต่ละพื้นที่จะมีลักษณะ และศักยภาพของสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไป ความสูง ความลาดชัน ลักษณะพื้นที่ ลักษณะหิน และลักษณะดิน

๒.๓ การใช้ประโยชน์จากแผนที่และข้อมูลทางแผนที่ด้านการพัฒนาที่ดิน

๒.๓.๑ การกิจด้านการพัฒนาที่ดิน

๒.๓.๑.๑ การวิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดินและการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน

เป็นการวิเคราะห์และจำแนกการใช้ประเภทที่ดินเพื่อปรับปรุงและสร้างฐานข้อมูลสภาพการใช้ที่ดินให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพการใช้ที่ดินในช่วงเวลาปัจจุบันโดยการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ซึ่งในการดำเนินงานแผนที่และข้อมูลทางแผนที่ที่นำมาใช้ประโยชน์ประกอบด้วย แผนที่ฐาน ได้แก่ แผนที่ภูมิประเทศ ๑ : ๕๐,๐๐๐ , ภาพถ่ายออร์โธรีซี และภาพถ่ายดาวเทียมรายละเอียดสูง

๒.๓.๑.๒ การจำแนกประเภทที่ดินและการถือครองที่ดิน

๒.๓.๑.๒.๑ พื้นที่รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวร เพื่อดำเนินการสงวนเป็นป่าสงวนแห่งชาติ หรืออุทยานแห่งชาติ

๒.๓.๑.๒.๒ พื้นที่จำแนกออกจากป่าไม้ เพื่อเป็นที่จัดสรรเพื่อการเกษตรกรรมที่ทำกินของราษฎร หรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น

๒.๓.๑.๓ การจัดการทรัพยากรดิน

จัดทำด้านการสำรวจ วิเคราะห์ จำแนกดินและจัดทำฐานข้อมูลดินและแผนที่ของประเทศ

๒.๓.๑.๔ การวางแผนการใช้ที่ดิน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๒ (๑) ได้กำหนดให้มี “การวางแผนการใช้ที่ดินของประเทศไทยให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และศักยภาพของที่ดินตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

๒.๓.๑.๔.๑ ข้อมูลทางแผนที่

- ข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย ลักษณะทางกายภาพ , สภาพการใช้ที่ดิน , เขตการปกครอง , เขตที่ดินของรัฐ , พื้นที่เสี่ยงภัย และชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ
- ข้อมูลทรัพยากร ประกอบด้วย ทรัพยากรดิน , ทรัพยากรน้ำ และทรัพยากรป่าไม้

๒.๓.๑.๔.๒ การใช้ประโยชน์จากแผนที่และข้อมูลทางแผนที่

- เพื่อวิเคราะห์หาความเหมาะสมทางกายภาพของพื้นที่
- เพื่อวิเคราะห์สถานภาพปัจจุบันของทรัพยากรดิน
- การวิเคราะห์และประเมินผลกระทบที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ที่ดินปัจจุบัน

๒.๓.๑.๕ การอนุรักษ์ดินและน้ำ

ใช้ประโยชน์จากแผนที่และข้อมูลทางแผนที่ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์และจัดทำข้อมูลเชิงพื้นที่และแผนที่เฉพาะเรื่อง เพื่อประกอบการพิจารณา

- การคัดเลือกพื้นที่
- การศึกษาความเหมาะสมของสภาพพื้นที่
- การสำรวจและออกแบบงานจัดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ

๒.๓.๑.๖ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร โครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน “บ่อจิว”

๒.๓.๑.๖.๑ วัตถุประสงค์โครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน “บ่อจิว” เพื่อเป็นการบรรเทาสภาพปัญหาภัยแล้ง การขาดแคลนน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำในพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรในพื้นที่นอกเขตชลประทาน

๒.๓.๑.๖.๒ เงื่อนไขพื้นที่ก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน “บ่อจิว”

- ต้องอยู่นอกเขตชลประทาน
- เป็นพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพในการเก็บกักน้ำ
- ต้องมีความสะดวกในการเข้าไปดำเนินการก่อสร้าง

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาความรู้ต่อตนเอง ได้แก่

ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแผนที่ แผนที่และข้อมูลทางแผนที่ของกรมพัฒนาที่ดินและของหน่วยงานภายนอก การใช้ประโยชน์จากแผนที่และข้อมูลทางแผนที่ด้านการพัฒนาที่ดิน จนสามารถนำไปปฏิบัติปรับใช้ได้จริงตามภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือได้รับมอบหมาย

๔. แนวทางในการนำความรู้ ทักษะที่ได้รับจากการพัฒนาความรู้ฯ ครั้งนี้ ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงาน มีดังนี้

สามารถนำความรู้จากการเรียนรู้ พื้นฐานด้านแผนที่เพื่อการพัฒนาที่ดิน ไปปรับใช้ในการจัดการข้อมูลในหน่วยงานภาครัฐที่ได้รับมอบหมายได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำข้อมูลที่จัดเก็บ วิเคราะห์ประมวลผลแล้วสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน

๕. ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการนำความรู้ และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

๖. ความต้องการการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา เพื่อส่งเสริมให้สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานให้สัมฤทธิ์ผล

-

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงชื่อ)

(นายสุรเดช ใจแปง)

เจ้าพนักงานการเกษตรปฏิบัติงาน